hōīs hn̄tis duos filios. et diuidē
tis int̄ eos sb̄ām. Has tres pa
bolas q̄t phariseos et sc̄bas lo
cutꝰ ē: q̄ nolebāt r̄cipe pn̄iām
pc̄torū et publicanorū salutē.
Dicebat āt̄ et ad lc̄ vj. Eu
discipulos suos. haut dubi
um q̄n pabolā sic̄ pūs ad sc̄bas
et phariseos: qua pabola ad cle
menciā discipulos hortaretur
et alijs ūbis dic̄et. dimittite et
dimittetur uob̄: et ī orōne dn̄ica
lib̄a fronte poscatis. dimitte no
bis debita n̄ra sic̄ et nos dimit
timꝰ debitoribus n̄ris. Eu lc̄ vij.
Que ē g° pabola ad clemēciā
discipulos puocātis. Homo
quidā erat diues. q̄ habebat
uillicū siue dispēsatorē. Hoc āt
et yconomū significat. Villicꝰ
āt ꝓp̄e uille gub̄nator ē: unde
et a uilla nomē accepit. ycono
mꝰ āt tā pecunie q̄z frugū: et
oīm q̄ dn̄s possidet dispēsator ē.
Jllo t̄ dīc̄s Sc̄dm lucam. Eu
pa hāc. Homo quidā ēat diues.
qui habebat uillicū: et h̄ diffa
matꝰ ē apud illū q̄i dissipasset
bona ipiꝰ. Et uocauit illū et a
it illi. Qd hoc audio d̄te. Redde
r̄ōz uillicatōnis tue. iā eī nō po
tis uillicare. Ait āt uillicꝰ int̄
se. Qd faciā. q2 dn̄s meꝰ aufert
a me uillicatōz. ffodē nō ualeo.
mēdicare erubesco. Scio q̄d faci
am. ut cū amotꝰ fu̓o a uillicatō
ne r̄cipiāt me ī domos suas. Cō
uocatis itaq2 singulis debitoru

bꝰ dn̄i sui. dicebat p̄mo. Qn̄tū de
bes dn̄o meo? At ille dixit. Centū
chados olei. Dixitq2 illi. Accipe
cauciōz tuā. et sede cito scribe q̄n
quaginta. Deinde alio dixit.
Tu uō q̄ntū debes? Qui ait. Cen
tū choros tritici. Ait illi. Accipe
l̄ras tuas et scribe octoginta.
Et laudauit dn̄s uillicū iniq̄ta
tis q̄ prudent̄ fecisset. q2 filij hu
ius sc̄li prudēciores sūt filijs lu
cis ī generatiōe sua. Et ego di
co uob̄. ffacite uob̄ amicos d̄ ma
mona iniquitatis. ut cū defeci
tis r̄cipiāt uos ī et̄na tab̄nacula.
Ad bn̄ aīa. Dixit dn̄s uillico q̄d hoc
audio d̄te redde r̄ōz uillicatōis tue
al̓ Ad mgt̄ā Quid faciā q2 dn̄s
meꝰ aufert a me uillicatōz fodē nō
ualeo mēdicare erubesco scio q̄d fa
ciā ut cū amotꝰ fu̓o a uillicatione
r̄cipiāt me ī domos suas Dn̄ica no
Pateant aures mīe na oracio
tue dn̄e precibꝰ supplicanciū. et
ut petentibꝰ desid̓ata concedas:
fac eos q̄ tibi placita sūt postula
Jn illo t̄pe. cū Sc̄dm lucam. re. p
appropinquaret ihs ierlm: uidens
ciuitatē fleuit sup illā dicens.
Quia si cognouisses et tu: et r̄l̓.
Omelia b Gregorij pape. lc̄ j.
Quod flente dn̄o illa ierroso
limorū subūsio desc̄bitur. que
a uespasiano et tyto romanis
p̄ncipibꝰ facta ē: nullꝰ q̄ hysto
riā euūsionē eiusdē legit igno
rat. Romani eīm p̄ncipes desig
nantur cū dicitur. Quia ueniēt

License: cc-by-nc – Linz, Oberösterreichisches Landesarchiv, Buchdeckelfunde III, Schachtel 5, Mappe 3h/3, SpBudeS05M0303h_14 – Breviarium (https://fragmentarium.ms/view/page/F-6eld/2523/30456)